

Гробаръ с. м. могильщикъ: Иде, иде до село-то, И ми найде два гробари, Гробари ми гропъ пра'е'е. *М. 240.*

Гробиште с. с. 1) могила: Наше-то село пусто село, Въ срядъ село нови гробища. *М. 93.* Менѣ сж, мале, паднаха Три нови пусти гробища. Раскопахъ, мале, единъ гробъ, Извадихъ лепа юнака. *ib.* Петстотинъ гробове ся напжлнале—Всички майки на гробища, И плакале, преплаквале. *ib. 172.* Приливане по гробища, какъ рыдажъ и що думажъ? *Пк. 4.* На гробищата никога нѣма вече да та завѣда... Оная сжбота надникнахъ на човалѣтъ и само хлѣбъ намѣрихъ! Спчкитѣ млинове и сичките медени парченца си олапалъ! (*говоритъ священникъ причетнику*). 3. 259. Прѣди никой не е поглѣдвалъ народѣтъ, него глѣдаха само да го скубятъ, кой отъ дѣ завърне, а за друго оставяха го да си върви, *като слънз конь възгъ гробища. Зк. 44.* 2) **гробища-та** мн. кладбище: И тя си тренна думаше: „Циганче, черно Катунче! Да сж находи майки ми По цигански-те гробища“. *М. 71.* Днесъ Болградъ прилича като двѣ канки вода на нашите гробища, надъ които са не види и не усѣща нищо друго, освѣнъ вонѣщи газове и различни бурене. 3. 191. Гробища-та на природж-тж (*кладбища природы*). *Р. 26.* Прѣстоленъ градъ на българско-то царство ли е т'ва, или гробища? (*столица это б. ц., или могила?*). *Р. 155.* Много стопанки оплакватъ по гробища-та или своя смругъ или нѣкое и друго дѣте, само заради това, зашто-то не сж назвали лѣкарскы-ты нарядбы. *Л. Д. 1870 р. 192.* Тамъ (*въ Помпеш*) была и улицата за гробища-та и отъ двѣ-тъ ѣ страны имало хубавы гробове — *ib. 1873 р. 122.* Кога-то отидохме на другия день да я заровимъ и цѣло-то село бѣше са сбрало на гробища-та. *ib. 1875 р. 141.*

Гробникъ с. м. привидѣніе (*возставшій изъ гроба мертвецъ*): По умираи-то лоши-те люж, особенно старите мажи и жени, сѣ чинать гробници, и ходатъ по кукъи-те. Едни вервѣтъ че умрени-отъ ходитъ по 'сите места, кѣде тои билъ, кога живялъ. *М. р. 524.*

Гробнина с. жс. мѣсто погребенія, могила: Айти тебѣ краля отъ Будима! Що е овой грѣхъ що си сторилъ, Да е зе'ишъ дете отъ вдо'ица, Да му незнаиъ гробнина кѣ му е; Баре да сѣ гробнина му знаиъ. *М. 49. р. 58.* Богъ те убилъ, Марко кралевике! Що кайдиса н' ова лудо дете! И гробнина да ти сѣ незнаиъ! *ib. 121.*

Гробъ с. м. **Гробецъ** ум. 1) могила: Ми загуби седумдесетъ юнаци, Имъ напра'и 70 гробо'и. *ib. 106.* Кѣта дена на гробъ одеещемъ, Одеещемъ, сына плачеещемъ. *М. 236.* Имъ ископа еденъ гробецъ, Си закопа деветъ дена. *ib. 257.* (*Царна мала*) измори брака задружни